

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

أَفْرَأُ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (1)

بخوان به نام پروردگارت آنکه آفرید. (1)

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (2)

آفرید انسان را از ماده چسبنده. (2)

أَفْرَأُ وَ رَبُّكَ الْأَكْرَمُ (3)

بخوان و پروردگارت تو بزرگوار ترین است. (3)

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (4)

آنکه آموختاند با قلم. (4)

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (5)

آموختاند انسان را آنچه نمی دانست. (5)

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَىٰ (6)

نه، هرگز، هر آینه انسان البته می کند سرکشی. (6)

أَنْ رَأَهُ اسْتَعْتَبَىٰ (7)

آنکه دید او توانگر شد. (7)

إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ (8)

هر آینه به سوی پروردگارت تو برگشتن است. (8)

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُنْهَىٰ (9)

آیا دیدی آنکه می کند منع؟ (9)

عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ (10)

بنده ئی را وقتیکه نماز خواند. (10)

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ- (11)

آیا دیدی اگر بود بر هدایت؟ (11)

أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ- (12)

یا امر کرد به پرهیزگاری. (12)

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ- (13)

آیا دیدی اگر به دروغ نسبت کرد و رو گرداند؟ (13)

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ (14)

آیا ندارد دانش به آنکه خدا می بیند؟ (14)

كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَه لِنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ (15)

نه، هرگز، البته اگر دست بر ندارد البته بکشانیم ما او را به موی پیشانی. (15)

نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ (16)

موی پیشانی به دروغ نسبت کننده ئی خطا کاری. (16)

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ (17)

پس باید بخواند اهل مجلس خود را. (17)

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ (18)

ما خواهیم خواند نگهبان های دوزخ را. (18)

كَلَّا لَا تُطِغُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ | (19)

نه، هرگز، نکن اطاعت او را و سجده کن و نزدیک شو (به خدا). | (19)

